

Sygn. akt VIII U 394/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2019 r. w Gliwicach

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 30 grudnia 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 30 grudnia 2016 roku w ten sposób, że stwierdza, że odwołujący W. S. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 kwietnia 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz odwołującego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 394/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2016 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. art. 38 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 83 §1 kc, a także art. 22 §1 kp stwierdził, że ubezpieczony W. S. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 kwietnia 2015 r. Zdaniem organu rentowego umowa o pracę zawarta między stronami od 1 kwietnia 2015 r. jest umową kontynuowaną dla pozoru, a zamiarem stron nie było wykonywanie pracy lecz uzyskanie przez ubezpieczonego świadczeń.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i stwierdzenie, że od 1 kwietnia 2015 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu. Wskazywał, że sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozorów, a zamiarem stron było i jest wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W imieniu (...) Sp. z o.o. Prezes Zarządu I. S. poparła stanowisko ubezpieczonego.

Od decyzji z 30 grudnia 2016 r. odwołanie wniosła również (...) Sp. z o.o. Sprawa z tego odwołania zawisła przed Sadem Okręgowym w Katowicach X Wydziale Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt X U 392/17.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w K. (dalej: (...)) została wpisana do KRS w dniu 4 maja 2004 r. Od 14 lutego 2012 r. Prezesem Zarządu spółki jest I. S.- żona ubezpieczonego W. S.. Od 18 marca 2005 r. jednym ze współników jest B. S. – syn ubezpieczonego. Od 14 lutego 2012 r. posiada on znaczną większość udziałów w spółce o łącznej wartości 102 000 zł, tj. 2040 udziałów. Kapitał zakładowy wynosi 112 000 zł. Z kolei od 15 kwietnia 2015 r. prokurentem spółki jest ubezpieczony.

Przedmiotem działalności (...) jest przede wszystkim obrót nieruchomościami oraz usługi informatyczne.

Ubezpieczony W. S. w dniu 15 stycznia 2009 r. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony z (...) na stanowisku Dyrektora ekonomiczno-finansowego. Wymiar czasu pracy wynosił 1/2 etatu, a wynagrodzenie ustalono na kwotę 3 500 zł.

W dniu 16 kwietnia 2012 r. ubezpieczony zawarł z (...) kolejną umowę o pracę na czas określony na stanowisku Dyrektora. Wymiar czasu pracy zwiększono do 3/4 etatu. Podwyższono także wynagrodzenie do kwoty 5 600 zł. Do obowiązków ubezpieczonego należało m.in. opracowanie i aktualizowanie wieloletniej strategii firmy, przygotowywanie i udział w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, przygotowywanie i udział w podejmowaniu decyzji dotyczących kierunków rozwoju nowych produktów i usług, odpowiedzialność za utrzymanie i rozwijanie przewag konkurencyjnych firm, odpowiedzialność za rachunek zysków i strat oraz płynność firmy, stworzenie i wykorzystywanie narzędzi do bieżącego monitorowania wyników firmy, nadzór nad pracą działu finansowego i kadrowego, monitorowanie płynności i wyników firmy, udział w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, nadzór nad procesami zakupowymi, odpowiedzialność za rozwój działalności firmy i zespołów, zarządzaniu głównymi procesami negocjacyjnymi, nadzór nad realizacją umów, zawieranie i podpisywanie umów, dbałość o formalno-prawną zgodność wszystkich aspektów działalności firmy, reprezentacja spółki.

W dniu 1 marca 2014 r. ubezpieczony i (...) zawarli aneks do umowy o pracę, w którym zwiększono wymiar czasu pracy do 7/8 etatu. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 5 950 zł.

Kolejnym aneksem z dnia 1 kwietnia 2015 r. zwiększono wymiar czasu pracy ubezpieczonego do pełnego etatu. Pozostałe warunki umowy nie uległy zmianie. Aneks został zawarty po zakończeniu pobierania przez ubezpieczonego świadczenia rehabilitacyjnego.

Ubezpieczony pracował w (...) w godzinach 8:00-16:00. Jako dyrektor faktycznie zajmował się m.in. wdrażaniem strategii, kontaktem z klientami, działaniami informatycznymi, a także wyjazdami w ramach delegacji np. na opis i oszacowanie wartości nieruchomości. Ubezpieczony kontaktował się telefonicznie z potencjalnymi klientami, prowadził rozmowy biznesowe. Następnie otrzymywał oferty na adres poczty elektronicznej. W ten sposób ubezpieczony nawiązał relacje m.in. z Krajowym (...), G. W., serwisem (...), Y.. Ubezpieczony sprawdzał również wiarygodność firm oraz częściowo sporządzał bilanse.

W pierwszym dniu kwietnia 2015 r. ubezpieczony przygotowywał sprawozdanie roczne, uchwałę dla zarządu i zgromadzenia wspólników. Następnie sporządzone dokumenty sprawdził i przedstawił zarządowi.

W dniu 2 kwietnia 2015 r. ubezpieczony wniósł o udzielenie mu urlopu bezpłatnego od 4 kwietnia 2015 r. W imieniu (...) zgodę udzieliła Prezes Zarządu- I. S.. Ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym do 20 czerwca 2016 r.

W czasie przebywania na urlopie bezpłatnym ubezpieczony współpracował z przedsiębiorstwem (...), którego współwłaścicielem jest jego syn- B. S.. Celem tego przedsięwzięcia było podniesienie kwalifikacji przez ubezpieczonego z branży informatycznej w ramach specjalnego projektu, a następnie ich wykorzystanie w (...) po powrocie z urlopu bezpłatnego. W (...) ubezpieczony pracował przy komputerze i m.in. testował oprogramowanie. Z przedsiębiorstwem tym łączyła go umowa cywilnoprawna.

Podczas pobytu ubezpieczonego na urlopie bezpłatnym, (...) nie zatrudniła nikogo na jego miejsce. Prowadząc działalność (...) Prezes Zarządu bazowała na kontaktach biznesowych, które wypracował ubezpieczony od 2009 r. Kontrahenci pochodzili m.in. z biur obrotu nieruchomościami.

W dniu 21 czerwca 2016 r. ubezpieczony wrócił do pracy w (...).

Następnie w dniu 22 czerwca 2016 r. pojechał na targi budownictwa do K.. Poruszał się samochodem R. (...), który był mu użyczony przez firmę (...). Po powrocie doznał urazu schodząc po schodach w T.. Dolegliwości bólowe stawu biodrowego uniemożliwiły mu dalszą pracę zawodową. Skutkowało to tym, że od 23 czerwca 2016 r. ubezpieczony był niezdolny do pracy. Z dniem 14 września 2016 r. zakończył leczenie, a następnie wrócił do pracy w (...).

Ubezpieczony od ok. 2008 r. ma problemy ze stawem biodrowym. Leczony jest m.in. w klinice w B.. Cierpi na chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego lewego na podłożu jałowej martwicy głowy kości udowej. Badania obrazowe wykazały zmiany patologiczne głównie w górnej części głowy kości udowej powodujące jej spłaszczenie i wtórne zmiany zwyrodnieniowe w panewce stawowej.

We wrześniu 2016 r. wymiar etatu ubezpieczonego został zmniejszony do 1/8.

W dniu 10 lutego 2017 r. ubezpieczony i (...) rozwiązali umowę o pracę z dnia 16 kwietnia 2012 r. za porozumieniem stron.

W dniu 30 grudnia 2016 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję o treści jak wyżej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, dokumentacji pracowniczej i medycznej ubezpieczonego, dokumentów znajdujących się w aktach sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Katowicach pod sygn. akt X U 392/17 oraz przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt III AUa 1191/16, akt ewidencji przebiegu pojazdu (k.83-86), danych dotyczących podstawy wymiaru składek (k.151-156), dokumentów złożonych przez organ rentowy wraz z pismem z dnia 2 sierpnia 2018 r. (k.183-203), zeznań zainteresowanej I. S. złożonych na rozprawie w dniu 12 września 2018 r. (k.210-211); dokumentacji z poczty elektronicznej (...), zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 12 grudnia 2018 r. (k.220-221).

Sąd dał wiarę zeznaniom zainteresowanej I. S. – Prezesowi Zarządu (...) oraz ubezpieczonemu, uznając je za spójne, logiczne i wiarygodne. Z ich treści wynika, że ubezpieczony faktycznie pracował na rzecz (...), a zawarte umowy o pracę oraz aneksy w żadnym wypadku nie były pozorne. Ubezpieczony faktycznie realizował obowiązki pracownicze, co też wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym dokumentacji pochodzącej z poczty elektronicznej. Co więcej, ubezpieczony doskonale orientuje się w specyfice funkcjonowania (...). Wskazuje jakie czynności wykonywał, z jakimi kontrahentami współpracował. Ponadto jego zeznania i zeznania zainteresowanej pokrywają się w zakresie pójścia ubezpieczonego na urlop bezpłatny w celu podniesienia kwalifikacji i zdobycia doświadczenia informatycznego w (...), a następnie wykorzystania tego w (...). Z kolei fakt, że po powrocie ubezpieczonego z urlopu bezpłatnego, podróży służbowej do K. na targi budownictwa oraz upadku, na skutek którego doszło do urazu stawu biodrowego

skutkującego koniecznością skorzystania z okresowej niezdolności do pracy wynika z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz zeznań ww. osób. W trakcie postępowania przedłożono nie tylko dokumentację medyczną i elektroniczną na ww. okoliczności, ale i wewnętrzne dokumenty (...), w tym ewidencję przebiegu pojazdu, z której to wynika i w dniu 22 czerwca 2016 r. ubezpieczony faktycznie odbył podróż do K.. W związku z tym złożone zeznania oraz zgromadzone w sprawie dokumenty wykluczają tezę, iż umowa zawarta między ubezpieczonym, a (...) została zawarta dla pozorów.

Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków W. D. i H. R. oraz z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy (na okoliczność, czy ubezpieczony był zdolny do pracy w latach 2015-2016) albowiem w ocenie Sądu są one zbędne i zmierzają do przedłużenia postępowania sądowego.

Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się zasadne. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu była ustalenie, czy ubezpieczony, jako pracownik w (...). faktycznie wykonywał pracę w ramach łączącej ich umowy o pracę od 1 kwietnia 2015 r. Organ rentowy kwestionował ważność umowy o pracę zawartej między ubezpieczonym, a (...) twierdząc, iż została zawarta dla pozorów, a ubezpieczony z tytułu zawartej umowy o pracę nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 963 ze zm.) pracownicy (z wyłączeniem prokuratorów), podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, z zastrzeżeniem art. 8 i 9.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pracownicy podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu.

Z kolei w myśl art. 12 ust 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie z art. 13, pkt 1 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Zaś zgodnie z art. 10 tej ustawy pracownikiem, o którym mowa w art. 9, jest osoba fizyczna, która, zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo wykonuje pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585), stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną, spółdzielnią kółek rolniczych lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną - jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, z wyjątkiem małżonka pracodawcy, a także jego dzieci własnych, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobionych, rodziców, macochy i ojczyrna oraz osób przysposabiających, a także rodzeństwa, wnuków, dziadków, zięciów i synowych, bratowych, szwagierek i szwagrów oraz osób wykonujących pracę zarobkową w gospodarstwie domowym.

Po myśli art. 8 ust. 1 ustawy systemowej, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 maja 2005r., sygn. akt III

AUa 283/2005). Dla wywołania skutków prawnych związanych z istnieniem danego stosunku zobowiązaniowego nie jest wystarczające zatem jedynie zawarcie umowy od strony formalnej, ale decydujące jest rzeczywiste realizowanie i trwanie stosunku pracy w granicach wyznaczonych treścią art. 22 k.p. Zgodnie art. 22 §1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W tym miejscu trzeba wskazać, że konstytutywne cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych to: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia. Wymienione elementy powinny wystąpić łącznie, by doszło do zawarcia stosunku prawnego, o którym mowa w art. 22 k.p. W przypadku ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy np. brak podporządkowania, nie jest możliwa jego kwalifikacja do stosunku pracy.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005). Tym samym podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 - 16/251).

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru jest nieważne. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

Jednocześnie nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu osoba, która zawarła umowę o pracę dla pozoru, a więc w sytuacji, gdy przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy (por. wyrok z dnia 4 lutego 2000 r., sygn. akt II UKN 362/99).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oświadczenie woli złożone jest dla pozoru wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych przy jednoczesnej chęci wprowadzenia w błąd innych osób lub organów. W wyroku z 23 czerwca 1986 r. I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywołało skutków prawnych. W odniesieniu do umowy o pracę oświadczenia te zawierają określone w art. 22 k.p. elementy umowy o pracę - zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia - natomiast ich pozorność polega na tym, że strony nie zamierzają osiągnąć skutków wynikających z umowy o pracę. Przy ich składaniu obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba figurująca jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r., sygn. akt II UK 321/04).

Nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował (wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2001 r., II UKN 258/00 OSNP 2002 r. nr 21, poz. 527). O ile zatem cywilnoprawna charakterystyka czynności prawnej pozornej wyczerpuje się we wskazaniu jej trzech koniecznych elementów, które muszą wystąpić łącznie: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, o tyle dla stwierdzenia pozorności umowy o pracę konieczne jest ponadto bezsporne ustalenie, że pracownik, który zawarł umowę o pracę faktycznie nie wykonywał obowiązków.

W tym miejscu podkreślić należy również, że postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem cywilnym i obowiązują w nim wszystkie reguły procesowe również te dotyczące rozkładu ciężaru dowodu oraz terminów do składania wszelkich wniosków dowodowych. Art. 6 k.c. ustanawia bowiem podstawową regułę dowodową, zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Reguła ta pozostaje w ścisłym związku z przepisami k.p.c. o dowodach (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18 stycznia 2018 r., sygn. akt III AUa 424/17) . W związku z tym, to na ubezpieczonym odwołującym się od decyzji organu rentowego ciąży obowiązek wykazania w procesie, że faktycznie wykonywał prace na rzecz (...).

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony W. S. w okresie spornym faktycznie pracował na rzecz (...). Ubezpieczony wrócił do pracy po okresie pobytu na świadczeniu rehabilitacyjnym w dniu 1 kwietnia 2015 r. W tym też dniu podpisał aneks do umowy o pracę i zwiększony został wyłącznie wymiar jego czasu pracy. Po powrocie przygotowywał sprawozdanie roczne, uchwałę dla zarządu i zgromadzenia wspólników. Dokumenty te następnie przedstawił zarządowi spółki. Następnie skorzystał z przysługującego mu prawa do urlopu bezpłatnego i rozpoczął współpracę ze spółką (...). Celem tego przedsięwzięcia było podniesienie przez ubezpieczonego kwalifikacji i następnie ich wykorzystanie w (...) po powrocie. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego w dniu 21 czerwca 2016 r. ubezpieczony wrócił do wykonywania swoich obowiązków. Następnego dnia pojechał na targi budowlane do K.. Potwierdzają to złożone zeznania oraz dokumentacja znajdująca się w aktach sprawy. Później uległ wypadkowi i doznał urazu, co uniemożliwiło mu wykonywanie pracy w (...). Potwierdza to m.in. dokumentacja medyczna. Po powrocie ze zwolnienia lekarskiego ubezpieczonego po raz kolejny zajął się prowadzeniem (...). Okoliczności te nie wskazują na to, że ubezpieczonego i (...) łączył pozorny stosunek pracy. Wbrew twierdzeniom organu rentowego, ubezpieczony i (...) nie mieli zamiaru kontynuowania łączącego ich stosunku pracy po 1 kwietnia 2015 r. w celu uzyskania przez ubezpieczonego późniejszych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Ubezpieczony wykonywał pracę osobiście, miał ustalony harmonogram pracy, stosunek pracy była odpłatny, był podporządkowany Prezesowi Zarządu (...). Wskazuje to na to, że między stronami stosunek pracy faktycznie istniał, a umowa nie była fikcyjna. Stosunek łączyły ubezpieczonego i (...) miał cechy stosunku pracy, a praca była przez ubezpieczonego faktycznie wykonywana.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony faktycznie pracował w (...) od 1 kwietnia 2015 r., a umowa ta nie została zawarta dla pozoru w celu osiągnięcia korzyści z ubezpieczenia społecznego.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmieniał zaskarżoną decyzję i stwierdził, iż ubezpieczony jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 kwietnia 2015 r.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98§1 i §3 kpc w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2018.265 t.j.) w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym do 12 października 2017 r., zasądzając od organu rentowego– jako od strony, które przegrały proces- na rzecz ubezpieczonego, kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater